COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 9.3.2010
COM(2010) 83 final

2010/0051 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII: NOUL CONTEXT INSTITUȚIONAL

Tratatul de la Lisabona (denumit în continuare „noul tratat”), care a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, modifică în mod considerabil cadrul competențelor de executare conferite Comisiei de către legislator. Spre deosebire de dispozițiile articolului 202 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (denumit în continuare „Tratatul CE”), noul tratat diferențiază în mod clar competențele delegate Comisiei de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale unui act legislativ (acte delegate), pe de o parte, și competențele conferite Comisiei de a adopta acte de punere în aplicare, pe de altă parte. Acestea fac obiectul unor cadre juridice cu totul diferite:

– Conform dispozițiilor noului tratat privind actele delegate, prevăzute la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”), legislatorul controlează exercitarea competențelor Comisiei printr-un drept de revocare și/sau de formulare de obiecțiuni. Aceste dispoziții sunt suficiente în sine și nu necesită niciun cadru juridic obligatoriu pentru a deveni executorii.

– Conform dispozițiilor noului tratat privind actele de punere în aplicare, prevăzute la articolul 291, Parlamentul European și Consiliul nu au nici un rol în ceea ce privește controlul exercitării de către Comisie a competențelor de executare. Un astfel de control nu poate fi exercitat decât de către statele membre. Este necesar un cadru juridic pentru a institui mecanismele pentru un astfel de control.

Autorii noului tratat au prevăzut aceste două cadre juridice foarte diferite pentru a reflecta mai îndeaproape natura acestor două tipuri de acte:

– În cazul actelor delegate, legislatorul deleagă Comisiei competența de a adopta măsuri pe care le-ar fi putut adopta el însuși. Acesta este motivul pentru care legislatorul este cel care controlează exercitarea de către Comisie a acestor competențe delegate.

– În cazul actelor de punere în aplicare, contextul este foarte diferit. Statele membre sunt de regulă responsabile de punerea în aplicare a actelor cu putere juridică obligatorie ale Uniunii Europene. Cu toate acestea, atunci când astfel de acte de bază necesită condiții uniforme de punere în aplicare, Comisia este cea care trebuie să exercite competențele de executare. Acesta este motivul pentru care statele membre sunt responsabile de controlul exercitării de către Comisie a acestor competențe de executare.

De asemenea, dispozițiile noului tratat pun pe picior de egalitate colegislatorii în ceea ce privește conferirea de competențe delegate și de executare.

Conform Tratatului CE, Consiliul era cel care putea conferi competențe de executare Comisiei. Consiliul putea, de asemenea, să își rezerve competențe de executare în anumite cazuri.

Conform dispozițiilor noului tratat, este o obligație directă, care rezultă din tratat, ca actele să confere competențe de executare Comisiei atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura punerea în aplicare uniformă a actelor respective. Actele în cauză pot, de asemenea, în

cazuri specifice justificate corespunzător și în cazurile prevăzute la articolele 24 și 26 din Tratatul privind Uniunea Europeană, conferi competențe de executare Consiliului, și nu Comisiei. Acest lucru nu implică însă vreun rol pentru Consiliu în ceea ce privește controlul exercitării competențelor de executare atunci când acestea sunt conferite Comisiei.

Din dispozițiile noului tratat reiese clar că numai statele membre controlează punerea în aplicare de către Comisie atunci când un astfel de control este necesar conform unui act cu putere juridică obligatorie al Uniunii.

În ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 290 din tratat, Comisia și-a expus într-o comunicare către Parlamentul European și Consiliu [COM(2009) 673 din 9 decembrie 2009] punctul de vedere cu privire la domeniul de aplicare al actelor delegate, la cadrul aferent delegării competenței și la metodele de lucru pe care intenționează să le utilizeze pentru pregătirea actelor.

2. OBIECTIVELE ȘI CONȚINUTUL PROPUNERII

2.1. Motivele care stau la baza propunerii și principiile-cheie ale acesteia

Articolul 291 din tratat prevede că Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc, în prealabil, normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie. Scopul prezentei propuneri este de a pune în aplicare articolul 291 din tratat.

Prezenta propunere se bazează în primul rând pe noile dispoziții ale tratatului și pe noul context instituțional descris la punctul 1. Propunerea se bazează însă și pe Decizia 1999/468/CE a Consiliului (denumită în continuare „Decizia privind procedura comitetelor”) și pe experiența dobândită în urma punerii în aplicare a deciziei menționate anterior, căreia îi simplifică în același timp dispozițiile, având în vedere în special următoarele principii generale:

– Responsabilitatea de a controla exercitarea de către Comisie a competențelor de executare le revine statelor membre.

– Cerințele procedurale ar trebui să fie proporționale cu natura actelor de punere în aplicare.

2.2. Principalele elemente ale propunerii, inclusiv similitudini și inovații comparativ cu Decizia privind procedura comitetelor

Elementele-cheie ale propunerii sunt următoarele:

– Propunerea menține structura comitetelor prevăzută în Decizia privind procedura comitetelor (articolul 3), dar o simplifică astfel:

– Sunt prevăzute doar două proceduri: procedura de consultare, care corespunde procedurii de consultare existente, și o nouă procedură, „de examinare”, care ar urma să înlocuiască procedurile de gestionare și de reglementare (articolele 4 și 5);

– Procedura de consultare este regula generală și poate fi aplicată tuturor domeniilor de politică și pentru toate tipurile de măsuri de punere în aplicare obligatorii [articolul 2 alineatul (3)];

– Criteriile pe baza cărora este aleasă procedura de examinare sunt aceleași ca cele prevăzute în Decizia privind procedura comitetelor. Cu toate acestea, pentru o mai mare consecvență și pentru a se asigura faptul că cerințele procedurale sunt proporționale cu natura actelor de punere în aplicare care trebuie adoptate, aceste criterii sunt obligatorii, în sensul că procedura în cauză poate fi utilizată numai atunci când sunt îndeplinite criteriile [articolul 2 alineatul (2)];

– Procedura de examinare (articolul 5) ar funcționa în felul următor:

  - Atunci când comitetul emite un aviz negativ cu privire la proiectul de măsuri, Comisia nu le poate adopta. Comisia ar avea posibilitatea de a prezenta din nou proiectul comitetului pentru o a doua deliberare sau ar putea înainta un proiect modificat. În situații cu totul excepționale, Comisia ar putea adopta proiectul de măsuri chiar dacă acestea au primit un aviz negativ, însă în acest caz comitetul este cel care ar avea ultimul cuvânt, fiind necesar ca acesta să se pronunțe într-o perioadă care nu poate depăși o lună;

  - Atunci când membrii comitetului nu ajung la un acord cu privire la avizul care să fie emis de comitet, Comisia ar putea decide în ultimă instanță dacă adoptă sau nu măsurile, ținând seama *inter alia* de pozițiile exprimate în cadrul comitetului;

  - În cazul unui aviz pozitiv al comitetului, Comisia ar urma să adopte măsurile, cu excepția cazului în care circumstanțe excepționale sau noi elemente ar justifica neadoptarea acestora.

Prin urmare, conform procedurii de examinare, comitetul însuși ar putea împiedica adoptarea proiectului de măsuri de către Comisie în cazul în care o majoritate calificată a statelor membre s-ar opune adoptării acestuia. Normele în materie de vot aferente acestei proceduri ar reflecta regulile de vot necesare Consiliului, acționând în calitate de organism de recurs, pentru a împiedica adoptarea unui proiect de măsuri de către Comisie conform Deciziei privind procedura comitetelor. Din motive de consecvență, regulile de vot ale comitetelor, atunci când acestea acționează în cadrul procedurii de examinare, ar urma să fie similare regulilor de vot prevăzute pentru situația în care Consiliul s–ar opune unui act delegat în temeiul articolului 290 din tratat.

Cu toate acestea, o altă inovație ar reprezenta-o faptul că Comisia nu ar avea obligația de a adopta proiectul de măsuri în cazurile în care nu se obține o majoritate calificată nici în favoarea, nici împotriva acestuia[1]. Este nevoie de o mai mare flexibilitate în astfel de cazuri, pentru a-i permite Comisiei să reexamineze proiectul de măsuri. Comisia ar trebui să fie în măsură să decidă dacă să adopte sau nu proiectul de măsuri sau dacă să prezinte un proiect modificat comitetului, ținând seama *inter alia* de pozițiile exprimate în cadrul comitetului. Pe de o parte, prin introducerea unei astfel de flexibilități s-ar putea ține mai bine seama de

[1] Conform Deciziei privind procedura comitetelor, Comisia trebuia să adopte proiectul de măsuri atunci când comitetul nu reușea să emită un aviz în cadrul procedurii de gestionare și atunci când Consiliul, acționând în calitate de organism de recurs, nu reușea să ia o decizie în cadrul procedurii de reglementare.

poziţiile statelor membre şi, pe de altă parte, s-ar îmbunătăţi calitatea şi pertinenţa deciziilor luate.

– Sunt prevăzute proceduri specifice pentru ca măsurile să fie aplicate de îndată, din motive de extremă urgenţă şi atunci când acest lucru este prevăzut într-un act de bază (articolul 6). Această dispoziţie ar permite comitetului relevant să examineze o măsură şi să emită un aviz cu privire la aceasta după ce a fost adoptată de către Comisie. Atunci când măsura nu este conformă cu avizul comitetului emis în cadrul procedurii de examinare, Comisia ar fi obligată să abroge măsura, însă ar putea să o menţină în vigoare dacă acest lucru ar fi justificat, dintr-un număr limitat de motive, ca de exemplu din motive de sănătate şi de siguranţă.

– Propunerea menţine dispoziţiile privind regulamentele de procedură ale comitetelor (articolul 7) şi privind accesul public la informaţiile privind procedurile comitetelor [articolul 8 alineatul (3)].

– Ţinând seama de experienţa dobândită cu ocazia punerii în aplicare a Deciziei privind procedura comitetelor, propunerea include şi o serie de dispoziţii importante care sunt practica curentă, dar care până în prezent nu au fost reglementate de o decizie sau au fost prevăzute doar în regulamentele de procedură ale comitetelor. Printre acestea se numără şi dispoziţii privind utilizarea procedurilor scrise [articolul 3 alineatul (5)] pentru a obţine avizul comitetului şi posibilitatea modificării proiectului de măsuri pentru a ţine seama de discuţiile care au loc în cadrul comitetului înainte ca acesta să emită un aviz formal [articolul 3 alineatul (4)].

– Chiar dacă numai statele membre joacă un rol în ceea ce priveşte controlul exercitării competenţelor de executare de către Comisie, ambii legislatori ar trebui să fie informaţi corespunzător şi în permanenţă cu privire la procedurile comitetelor, prin utilizarea continuă a registrului de comitologie, care ar urma să fie adaptat la noile proceduri [articolul 8 alineatele (1) şi (2)]. Acest drept la informaţie nu ar suspenda procesul de luare a deciziilor, întrucât legislatorilor li s-ar da astfel o prerogativă incompatibilă cu articolul 291 din tratat.

– În fine, din motive de claritate, consecvenţă şi eficienţă, propunerea prevede o aliniere automată a acquis-ului existent la noile proceduri (articolul 10). Toate trimiterile la procedurile prevăzute în Decizia privind procedura comitetelor, cu excepţia trimiterilor la procedura prevăzută la articolul 5a din decizie, ar urma să se înţeleagă ca trimiteri la procedurile corespunzătoare din regulament: această abordare ar avea drept avantaj faptul că s-ar evita existenţa unei structuri complexe, în care s-ar aplica în paralel procedurile noi şi cele vechi ale comitetelor; în acelaşi timp, astfel nu ar fi necesar să se alinieze acquis-ul existent act cu act sau prin regulamente omnibus. Pentru a permite finalizarea registrului, acesta trebuind să realizeze din punct de vedere tehnic alinierea automată a tuturor procedurilor existente, articolul 10 se va aplica la două luni de la intrarea în vigoare a regulamentului.

– O astfel de adaptare la noul sistem nu ar afecta procedurile în curs în cadrul cărora a fost deja emis un aviz, la o reuniune a comitetului sau prin procedura scrisă (articolul 11). Acest lucru nu înseamnă că procedurile în curs în cadrul cărora nu s-a emis niciun aviz ar trebui întrerupte, reluându-se procedura de la zero; acestea ar trebui să continue: ar trebui să aibă loc reuniuni şi ar trebui ca procedurile scrise să

fie continuate. Consecințele unei astfel de alinieri sunt legate în esență de procedura care trebuie urmată după adoptarea unui aviz de către comitet.

– Articolele 10 și 11 nu se aplică procedurilor specifice care nu fac obiectul Deciziei 1999/468/CE a Consiliului, în special celor create pentru punerea în aplicare a politicii comerciale comune. Prin urmare, procedurile specifice respective vor continua să fie aplicabile până când actele de bază vor fi adaptate în lumina sistemului de competențe de executare creat de articolul 291 din tratat și a normelor și principiilor generale aferente exercitării competențelor de executare ale Comisiei prevăzute de prezenta propunere.

2010/0051 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 291 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară[2],

întrucât:

(1) Atunci când sunt necesare condiții uniforme de punere în aplicare a actelor cu putere juridică obligatorie ale Uniunii (denumite în continuare „acte de bază”), aceste acte trebuie să confere competențe de executare Comisiei sau, în cazuri specifice justificate corespunzător, precum și în cazurile prevăzute la articolele 24 și 26 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Consiliului.

(2) În contextul Tratatului de instituire a Comunității Europene, exercitarea competențelor de executare de către Comisie era reglementată de Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999.

(3) Conform Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul European și Consiliul trebuie să instituie normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie;

(4) Este necesar să se asigure faptul că procedurile aferente unui astfel de control sunt clare, eficace și proporționale cu natura actelor de punere în aplicare și că reflectă cerințele instituționale ale tratatului, precum și experiența câștigată și practica curentă utilizată în punerea în aplicare a Deciziei 1999/468/CE.

(5) În acele acte de bază care prevăd necesitatea controlării de către statele membre a adoptării de către Comisie a actelor de punere în aplicare, este pertinent ca pentru a realiza un astfel de control să se instituie comitete compuse din reprezentanți ai statelor membre și prezidate de către Comisie.

---

[2] JO C , , p. .

(6) Pentru a se simplifica cerințele privind exercitarea de către Comisie a competențelor de punere în aplicare, ar trebui să existe doar două proceduri: procedura de consultare și procedura de examinare.

(7) Din motive de simplificare, comitetelor ar trebui să li se aplice norme comune, inclusiv dispozițiile-cheie referitoare la desfășurarea lucrărilor acestora și posibilitatea emiterii unui aviz de către comitete prin procedura scrisă.

(8) Ar trebui stabilite criterii care să fie utilizate pentru a stabili procedura care trebuie folosită pentru adoptarea actelor de punere în aplicare. Pentru a se asigura o mai mare consecvență și pentru a se asigura faptul că cerințele procedurale sunt proporționale cu natura actelor de punere în aplicare care trebuie adoptate, criteriile respective ar trebui să fie obligatorii.

(9) Procedura de examinare ar trebui să se aplice exclusiv măsurilor al căror domeniu de aplicare este general, menite să pună în aplicare acte de bază și măsurilor specifice cu un impact care poate fi important. Procedura respectivă ar trebui să prevadă exercitarea în așa măsură a controlului de către statele membre încât măsurile să nu poată fi adoptate dacă nu sunt conforme cu avizul comitetului decât în cazuri cu totul excepționale, în care Comisiei ar trebui să i se poată permite să adopte și să aplice măsuri pentru o perioadă limitată de timp, în ciuda unui aviz negativ. Comisia ar trebui să poată revizui proiectul de măsuri în cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, ținând seama de opiniile exprimate în cadrul comitetului.

(10) Procedura de consultare ar trebui să se aplice în toate celelalte cazuri și atunci când este considerată cea mai adecvată.

(11) Ar trebui să fie posibil să se adopte măsuri care să se aplice de îndată, din motive de extremă urgență, atunci când acest lucru este prevăzut într-un act de bază.

(12) Parlamentul European și Consiliul sunt informate periodic cu privire la lucrările comitetelor.

(13) Ar trebui asigurat accesul public la lucrările comitetului.

(14) Decizia 1999/468/CE ar trebui abrogată; pentru a se asigura tranziția de la regimul prevăzut de Decizia 1999/468/CE la cel prevăzut de prezentul regulament, orice trimitere în legislația existentă la procedurile prevăzute în decizia menționată anterior ar trebui să se înțeleagă, cu excepția procedurii de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din aceasta, ca trimitere la procedurile corespunzătoare prevăzute de prezentul regulament; efectele articolului 5a din Decizia 1999/468/CE ar trebui menținute în sensul actelor de bază existente care fac trimitere la articolul respectiv.

(15) Competențele Comisiei prevăzute de tratat referitoare la punerea în aplicare a normelor în materie de concurență nu sunt afectate de prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Obiect

Prezentul regulament instituie normele și principiile generale privind mecanismele care se aplică în cazul în care un act al Uniunii cu putere juridică obligatorie (denumit în continuare „act de bază”) prevede că adoptarea de către Comisie a unor acte de punere în aplicare obligatorii trebuie să facă obiectul unui control din partea statelor membre.

Articolul 2
Alegerea procedurilor

(1) Un act de bază poate prevedea aplicarea procedurii de examinare sau a procedurii de consultare, în funcție de tipul măsurilor de punere în aplicare în cauză.

(2) Procedura de examinare poate fi aplicată numai pentru adoptarea de:

(a) Măsuri de punere în aplicare cu un domeniu general de aplicare;

(b) Alte măsuri de punere în aplicare, referitoare la:

i) politica agricolă comună și politica comună în domeniul pescuitului;

ii) mediu, securitate și siguranță sau protecția sănătății sau siguranței persoanelor, animalelor sau plantelor;

iii) politica comercială comună.

(3) În cazul tuturor celorlalte măsuri de punere în aplicare și pentru măsurile de punere în aplicare menționate la alineatul (2) - atunci când se consideră adecvat, se aplică procedura de consultare.

Articolul 3
Dispoziții comune

(1) Atunci când un act de bază prevede aplicarea procedurilor menționate la articolele 4, 5 și 6, se aplică dispozițiile alineatelor (2) – (6) ale prezentului articol.

(2) Comisia este asistată de un comitet format din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de către un reprezentant al Comisiei.

(3) Președintele înaintează comitetului un proiect de măsuri care trebuie luate.

(4) Comitetul examinează proiectul de măsuri. Până la emiterea unui aviz, președintele poate prezenta versiuni modificate ale proiectului de măsuri pentru a ține seama de discuțiile din cadrul comitetului. În acest sens, președintele poate convoca mai multe reuniuni ale comitetului. Comitetul își dă avizul cu privire la proiect într-un termen pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența chestiunii în cauză.

(5) Președintele poate obține avizul comitetului prin procedura scrisă. Acesta trimite comitetului proiectul de măsuri cu privire la care se solicită avizul acestuia și stabilește un termen-limită în funcție de urgența chestiunii în cauză. Se consideră că orice membru al comitetului care nu se opune sau abține în mod explicit înainte de expirarea termenului-limită stabilit și-a dat acordul tacit cu privire la proiectul de măsuri.

În termenul-limită stabilit în conformitate cu paragraful anterior, orice membru al comitetului poate solicita ca procedura scrisă să fie încheiată și ca proiectul de măsuri să fie examinat în cadrul unei ședințe a comitetului. Președintele poate decide menținerea procedurii scrise sau încheierea procedurii scrise fără niciun rezultat, caz în care se convoacă o reuniune a comitetului cât mai curând posibil.

(6) Avizul comitetului este consemnat în procesul-verbal. Fiecare stat membru are dreptul să solicite ca poziția sa să fie consemnată în procesul-verbal.

Articolul 4
Procedura consultativă

(1) Comitetul își dă avizul, prin vot, dacă este necesar. În cazul în care se votează, avizul se emite cu majoritatea prevăzută la articolul 238 alineatul (1) din tratat.

(2) Comisia decide cu privire la măsurile care trebuie luate, ținând seama cât mai mult posibil de concluziile desprinse din discuțiile din cadrul comitetului și de avizul emis. Aceasta informează comitetul cu privire la modul în care a luat în considerare avizul.

Articolul 5
Procedura de examinare

(1) Comitetul își dă avizul cu majoritate calificată, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatele (4) și (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(2) Dacă proiectul de măsuri este conform cu avizul comitetului, Comisia adoptă aceste măsuri, mai puțin în cazul au apărut circumstanțe excepționale sau noi elemente care ar justifica neadoptarea măsurilor. În astfel de cazuri, președintele poate înainta comitetului un nou proiect de măsuri care trebuie adoptate.

(3) În cazul în care proiectul de măsuri nu este conform cu avizul comitetului, Comisia nu adoptă măsurile respective. Președintele poate înainta comitetului proiectul de măsuri pentru deliberări suplimentare pe marginea acestora sau poate înainta o versiune modificată a proiectului de măsuri.

(4) În cazul în care nu se emite niciun aviz, Comisia poate adopta proiectul de măsuri. Atunci când Comisia nu adoptă proiectul de măsuri, președintele poate înainta comitetului o versiune modificată a proiectului de măsuri.

(5) Prin derogare de la alineatul (3), Comisia poate adopta un proiect de măsuri care nu este conform cu avizul comitetului atunci când neadoptarea acestuia până la un termen-limită imperativ ar crea o perturbare semnificativă a pieței sau ar implica

un risc pentru securitatea sau siguranța persoanelor sau a intereselor financiare ale Uniunii.

Într-un astfel de caz, Comisia informează de îndată comitetul cu privire la motivele pentru care a adoptat măsurile și le poate înainta pentru o a doua deliberare în cadrul comitetului. În cazul în care măsurile adoptate nu sunt conforme cu cel de al doilea aviz al comitetului sau în cazul în care măsurile nu au fost înaintate pentru o a doua deliberare în termen de o lună de la adoptarea lor, Comisia abrogă de îndată măsurile. În cazul în care măsurile sunt conforme cu cel de al doilea aviz al comitetului sau în cazul în care nu se emite niciun aviz, măsurile respective rămân în vigoare.

Articolul 6
Măsuri imediat aplicabile

(1) Prin derogare de la articolele 4 și 5, un act de bază poate prevedea că, din motive de extremă urgență, se aplică dispozițiile alineatelor (2) – (5) ale prezentului articol.

(2) Comisia adoptă măsuri care se aplică imediat.

(3) Președintele înaintează imediat măsurile menționate la alineatul (2) comitetului relevant, pentru a obține avizul acestuia în conformitate cu procedura prevăzută în actul de bază.

(4) În cazul procedurii de examinare, atunci când măsurile nu sunt conforme cu avizul comitetului emis în temeiul articolului 5 alineatul (3), Comisia abrogă măsurile adoptate în conformitate cu alineatul (2).

(5) Prin derogare de la alineatul (4), Comisia poate menține în vigoare măsurile din motive legate de protecția mediului sau a sănătății sau siguranței persoanelor, animalelor sau plantelor, de conservarea resurselor marine, din motive de securitate sau siguranță sau pentru a evita perturbarea piețelor sau a evita o amenințare de perturbare a piețelor. În cazurile respective, președintele înaintează din nou, fără întârziere, comitetului aceleași măsuri pentru o a doua deliberare sau înaintează de îndată o versiune modificată a proiectului de măsuri.

Măsurile menționate la alineatul (2) rămân în vigoare până când sunt abrogate sau înlocuite de un alt act de punere în aplicare.

Articolul 7
Regulamentul de procedură

(1) Fiecare comitet își adoptă propriul regulament de procedură, la propunerea președintelui său, pe baza unui regulament de procedură standard care se publică de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

În măsura în care este necesar, comitetele existente își adaptează regulamentul de procedură la regulamentul de procedură standard.

(2) Principiile și condițiile privind accesul public la documente și privind protecția datelor care sunt aplicabile Comisiei se aplică și comitetelor.

Articolul 8
Informarea cu privire la lucrările comitetului

(1) Comisia păstrează un registru al lucrărilor comitetului, care conține:

(a) ordinea de zi a lucrărilor comitetului,

(b) procesele-verbale ale reuniunilor și listele autorităților și organizațiilor de care aparțin persoanele desemnate de statele membre să le reprezinte,

(c) proiectul de măsuri cu privire la care li se cere comitetelor să emită un aviz,

(d) rezultatul votului,

(e) proiectul de măsuri final, rezultat în urma avizului comitetelor,

(f) informațiile privind adoptarea finală a măsurilor de către Comisie și

(g) date statistice privind lucrările comitetelor.

(2) Parlamentul European și Consiliul trebuie să aibă acces la informațiile menționate la alineatul (1).

(3) Referințele tuturor documentelor menționate la alineatul (1) literele (a)-(f), precum și informațiile menționate la alineatul (1) litera (g) trebuie făcute publice în registru.

Articolul 9
Abrogarea Deciziei 1999/468/CE

Decizia 1999/468/CE se abrogă.

Efectele articolului 5a din decizia abrogată se mențin în sensul actelor de bază existente care fac trimitere la articolul menționat anterior.

Articolul 10
Adaptarea actelor de bază existente

(1) Atunci când actele de bază adoptate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament prevăd exercitarea competențelor de executare de către Comisie în conformitate cu Decizia 1999/468/CE, se aplică următoarele reguli:

(a) trimiterile la articolul 3 din Decizia 1999/468/CE se înțeleg ca trimiteri la articolul 4 din prezentul regulament;

(b) trimiterile la articolele 4 și 5 din Decizia 1999/468/CE se înțeleg ca trimiteri la articolul 5 din prezentul regulament;

(c) trimiterile la articolul 6 din Decizia 1999/468/CE se înțeleg ca trimiteri la articolul 6 din prezentul regulament;

(d) trimiterile la articolele 7 și 8 din Decizia 1999/468/CE se înțeleg ca trimiteri la articolul 8 din prezentul regulament;

(2) Articolele 3 și 7 din prezentul regulament se aplică tuturor comitetelor existente.

Articolul 11
Dispoziție tranzitorie

Prezentul regulament nu afectează procedurile în curs în cadrul cărora un comitet a emis deja un aviz, în conformitate cu Decizia 1999/468/CE.

Articolul 12

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 octombrie 2010.

Articolul 10 din prezentul regulament se aplică de la 1 decembrie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*